

Sistemul de asigurare a calității la nivelul instituției de învățământ superior

1. Fiecare instituție de învățământ superior adoptă în cadrul senatului, la propunerea rectorului universității, ***propria politică de asigurare și îmbunătățire continuă a calității***, însoțită de metodologii și proceduri adecvate de evaluare internă a programelor, activităților (proceselor didactice) și diplomelor acordate beneficiarilor de formare inițială și continuă. *Hotărârea Senatului cu privire la asigurarea calității care precizează și principalele căi și mijloace folosite pentru asigurarea și îmbunătățirea continuă a calității* este un document distinct al managementului universitar și se publică pe site-ul instituției pentru a deveni accesibil tuturor beneficiarilor direcți și indirecti, pentru a spori încrederea în autonomia universitară și în responsabilitatea publică a instituției. Pe plan intern, Hotărârea Senatului, însoțită de un set coerent de principii, norme și proceduri este de natură să genereze cultura intra-instituțională a calității. Normele și procedurile interne trebuie să fie clare, precise și ușor de aplicat pentru toate programele și compartimentele structurale ale instituțiilor de învățământ superior.
2. ***Hotărârea Senatului cu privire la asigurarea calității educației*** cuprinde, de obicei, următoarele aspecte:
 - a) relația dintre activitatea de predare-învățare și cea de cercetare științifică din cadrul instituției,
 - b) strategia instituției pentru asigurarea calității,
 - c) indicatorii de performanță ai instituției pentru autoevaluarea internă a calității,
 - d) organizarea sistemului de asigurare a calității,
 - e) răspunderea facultăților, departamentelor și a altor structuri organizaționale interne, precum și răspunderea individuală pentru asigurarea calității fiecărui program și, respectiv, a fiecărei activități,
 - f) implicarea studenților și a altor beneficiari direcți și indirecti în evaluarea internă a calității,
 - g) modalitatea de implementare, monitorizare și revizuire a politicii de asigurare a calității.
3. Instituțiile de învățământ superior aplică și aduc la cunoștința opiniei publice ***mecanismele proprii de aprobare, evaluare periodică a calității și monitorizare a programelor de studii și a procedurilor care premere acordarea calificărilor***. Aceste mecanisme devin transparente prin stabilirea următoarelor aspecte:
 - a) prezentarea setului de cunoștințe și competențe pe care le dobândesc absolvenții unui program de studii (licență, masterat, doctorat sau formare continuă),
 - b) monitorizarea aplicării planurilor de învățământ (curricula) și a programelor analitice (syllabi),
 - c) stabilirea procedurilor de revizuire periodică a planurilor de învățământ și a programelor analitice, inclusiv prin consultarea unor specialiști din domeniul educației (din alte facultăți sau instituții), dar și din rândul angajatorilor, al reprezentanților pieței muncii sau al unor organizații profesionale reprezentative,
 - d) implicarea celor mai buni studenți și absolvenți în procesul de revizuire periodică a planurilor de învățământ și a programelor analitice,

- e) anunțarea publică și respectarea cerințelor psihopedagogice specifice predării-învățării în cadrul diferitelor forme de învățământ (de zi, cu frecvență redusă, la distanță etc.),
- f) accesul studenților la resursele de învățare și la consilierea în carieră,
- g) monitorizarea rezultatelor/progreselor obținute de studenți în dobândirea de cunoștințe și competențe,
- h) adoptarea, pe baza constatărilor făcute, a unor măsuri de îmbunătățire continuă a calității programelor și activităților de predare-învățare.

4. ***Evaluarea corectă a cunoștințelor și competențelor dobândite de studenți.***

Rezultatele evaluării fiecărui student au un puternic impact asupra viitoarei sale cariere, ceea ce impune luarea de măsuri de către fiecare instituție de învățământ superior pentru asigurarea unei evaluări cât mai profesioniste, bazate pe cele mai bune practici de examinare și testare. Evaluarea se realizează pe baza unor cerințe și criterii adoptate de către Consiliul fiecărei facultăți și obligatoriu anunțate public cel mai târziu la începutul fiecărui semestru de către titularul fiecărei discipline. Evaluarea acestor cerințe și criterii se referă, de regulă, la următoarele aspecte:

- a) dacă modalitatea de evaluare a rezultatelor învățării este potrivită în raport cu obiectivele programului de studiu,
- b) dacă modalitatea de evaluare (formativă sau sumativă) corespunde disciplinei,
- c) dacă au fost anunțate, din timp, criteriile și cerințele evaluării,
- d) dacă evaluatorii înțeleg caracterul progresiv al acumulării de cunoștințe și competențe,
- e) dacă la evaluare participă unul sau mai mulți evaluatori,
- f) dacă sunt respectate regulamentele instituției cu privire la evaluarea rezultatelor procesului de predare-învățare.

Instituțiile de învățământ superior sunt obligate să revizuiască periodic regulamentele și contractele de studii, care cuprind toate detaliile cu privire la drepturile și obligațiile profesionale ale studenților. Totodată, instituțiile de învățământ superior stabilesc măsuri clare de verificare administrativă a înregistrării corecte și ritmice a rezultatelor evaluărilor finale a activității studenților la fiecare disciplină prevăzută în planul de învățământ.

5. ***Asigurarea calității corpului profesoral*** este o cerință fundamentală pentru orice instituție de învățământ superior care își propune să aplice o strategie proprie în domeniul calității programelor și activităților sale formative. Prin metodologii și proceduri proprii vor fi evaluate **cunoștințele de specialitate, capacitatea didactică** de transmitere a cunoștințelor către studenți, **potențialul de cercetare științifică și deontologia profesională** a fiecărei persoane implicate în procesul de formare a studenților. Instituția de învățământ superior trebuie să aibă *capacitatea de a selecta în vederea angajării, de a diferenția compensarea bănească a muncii, de a promova sau de a renunța la serviciile oricărui membru al corpului profesoral*. În evaluarea periodică a calității corpului profesoral, alături de *autoevaluare, aprecierea colegială (peer review) și evaluarea de către conducerea catedrei, evaluarea studenților* reprezintă o componentă importantă la formularea unei opinii corecte despre performanța profesională a fiecărui cadru didactic. Instituția de învățământ superior adoptă propria metodologie și chestionarele adecvate pentru evaluarea complexă (șef catedră, colegi, student, autoevaluare) a fiecărui membru al corpului profesoral, precum și modalitățile de valorificare a rezultatelor acestei evaluări, cu respectarea legislației pertinente în vigoare.

6. **Resursele de învățare și sprijinul acordat studenților în formarea lor de specialitate** trebuie să fie adecvate specificului fiecărui program de studii. Instituția de învățământ superior trebuie să se preocupe nu numai de existența fizică a unor resurse (precum cele de documentare în cadrul bibliotecilor clasice și virtuale sau cele din domeniul tehnicii de calcul), dar și de sprijinul uman prin consilierea în carieră, prin coordonarea didactică și științifică, prin îndrumarea și soluționarea altor aspecte ale vieții și activității în campus a studenților. Folosirea adecvată a acestor resurse materiale și umane trebuie, la rândul ei, monitorizată prin înregistrarea opiniei celor care au beneficiat de existența și funcționarea lor în cadrul instituției de învățământ superior. Un program de sporire a eficacității folosirii acestor resurse de sprijin trebuie elaborat de către fiecare compartiment și agregat într-un plan de îmbunătățire a calității serviciilor de sprijin la nivelul universității.
7. Pentru ca instituția de învățământ superior să poată adopta măsuri de îmbunătățire a calității programelor sale de studii și a activităților de formare, ea trebuie să dispună de **o bază proprie de date** care să permită autoevaluarea internă. Informațiile referitoare la asigurarea calității au în vedere, în principal, următoarele aspecte:
 - a) progresia numărului de studenți de-a lungul fiecărui program de studii și rata de succes în promovarea examenelor și a anilor de studii,
 - b) succesul absolvenților pe piața muncii,
 - c) nivelul de satisfacție profesională a studenților cuprinși în fiecare program de studii,
 - d) eficiența corpului profesoral (rata număr de studenți/profesor etc.),
 - e) structura socio-demografică a fiecărei cohorte de studenți,
 - f) resursele de învățare disponibile și costul lor/student,
 - g) proprii indicatori de performanță ai instituției, respectiv, ai programului de studii, comparativ cu performanța unor instituții (programe) similare din țară sau străinătate (în măsura în care astfel de date sunt cunoscute).
8. Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității elaborează o sinteză a rezultatelor autoevaluării interne sub forma unui **Raport anual** cu privire la aspectele cantitative și calitative ale asigurării calității în instituția de învățământ superior, pe care îl supune atenției Senatului universitar.
9. Fiecare instituție de învățământ superior **publică un Raport anual imparțial și obiectiv cu privire la aspectele cantitative și calitative ale asigurării calității**, utilizând indicatori adecvați, rezultați din autoevaluarea internă. Raportul trebuie elaborat cu acuratețe, într-un limbaj clar, accesibil beneficiarilor interni și externi ai serviciilor instituției. Raportul trebuie să fie disponibil pentru orice persoană interesată să cunoască (a) oferta educațională a instituției, (b) metodologiile și procedurile aplicate în procesul de evaluare intra-instituțională a calității. Raportul poate cuprinde și informații cu privire la principalele destinații de angajare a absolvenților.
10. Raportul anual de autoevaluare a calității este însoțit de un **set de propuneri** ale Comisiei pentru asigurarea calității **vizând îmbunătățirea continuă a indicatorilor de performanță**. Pe baza acestor propuneri, Senatul universității adoptă un **plan operațional de aplicare a măsurilor de îmbunătățire a calității** învățământului superior în respectiva instituție.